

insanca bir yaşam yolunda

HALK

BÜLTENİ

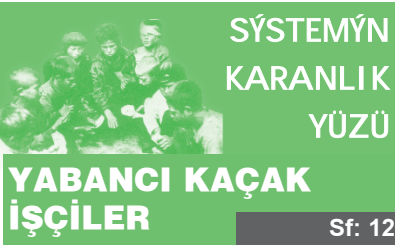
Birleşen halk yenilmez!

Hrant Dink'in Öldürülmesi Devlet Operasyonudur Kahrolsun Faşizm

Yaşasın Halkların Kardeşliği

Peki şimdi biz soralım: Bebekten katil nasıl yaratılır? "Bebekten katil yaratma"nın bir tarifi var mı?

Özellikle 1980'lerden sonra başlayan ve 90'lar ve 2000'lerde bütün dünyada zirve...

Türkçe ve Ermenice yayınlanan Agos gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink, geçtiğimiz günlerde gazete binasının önünde kurşunlanarak öldürüldü. 1915'te kaç kişinin öldüğü hâlâ tartışılıyor belki ama İstanbul'un göbeğinde, Şişli'de kaldırımında yatan ceset son derece somut gözümüzün önünde bir şeydi. Aslında bu beklenen bir cinayetti; bu kadar gecikmesi de herhalde "teknik" nedenlerden kaynaklanmıştı. Bir insanı son derece bilinçli bir şekilde ve ısrarlı bir çabayla bu kadar hedef haline getirmenin sonucunun cinayet olacağı biliniyordu.

Gerek olaydan sonra gerçekleştirilen gösteriler, gerekse cenaze sırasında yapılan görkemli yürüyüş, son derece önemli ve umut vericiydi. Türkiye'de koparılan onca şovenist yaygaraya rağmen ilk kez bu kadar çok sayıda insan, Hrant'ın şahsında ırkçılığa ve faşist harekete karşı açık bir tutum koydu. Belki bu topraklarda bundan önce de bu büyüklükte cenaze törenleri olmuştur ama bu kez o l a n ın farkı, öldürüle-

MALTEPE HALK KÜLTÜR MERKEZİ

2. Kuruluş Şenliği

UYUŞTURUCU, ÇETELEŞME VE YOZLAŞMAYA KARŞI

ÖZGÜR ÜLKE İNSANCA YAŞAM İÇİN HALK KÜLTÜR MERKEZLERİNDE BİRLEŞİYORUZ

25 ŞUBAT 2007
Saat: 12.00-17.00 Arası

PROGRAM

- HİLMİ YARAYICI
- GRUP DIYAR
- MHKM HALK OYUNLARI EKİBİ
- MHKM HALK KOROSU
- MHKM TİYATRO TOPLULUĞU

Seranat Dügün Salonu
Üsküdar Cad. No: 75 (Atalar Tren İstasyonu Yanı) Rahmanlar /Kartal Tel: 0216 374 13 62-306 01 68

TEL: Maltepe: 0216 441 75 44 Taksim: 0212 244 01 91
Esenler: 0212 629 31 36 Aksaray: 0212 632 23 19

Maltepe
Halk Kültür Merkezi
2. Kuruluş Şenliği

Özgür Ülke, İnsanca Yaşam İçin Halk Kültür Merkezlerinde Birleşiyoruz

Program
Hilmi Yarayıcı
Grup Diyar
MHKM Halk Oyunları Ekibi
MHKM Halk Korusu
MHKM Tiyatro
Topluluğu

Yer : Seranat Dügün Salonu
Tarih : 25 Şubat 2007
Saat : 12.00-17.00 Arası
Adres: Üsküdar Cad. No: 75
(Atalar Tren İstasyonu Yanı)
Rahmanlar/Kartal

KAĞITHANE HALK KÜLTÜR MERKEZİ

Tel: 0212 321 02 58
e-mail: kagitanehkm@gmail.com

nin Ermeni olması ve yürüyenlerin "Hepimiz Ermeniyiz" diyerek açıkça ırkçılığa meydan okumasıydı. Tören sıradaki öfke, beklendiği gibi ailenin "sessizlik" ricasını aştı ve faşizme karşı doğrudan nefret ifadesine dönüştü.

Bu arada düzen cephesinde ilk günlerde oluşan ya da daha doğrusu varmış gibi gösterilen genel ırkçılık-karşıtı hava da yavaş yavaş dağılmaya başladı. Bir yandan yeniden şu günlük kördöğüşüne dönülürken, diğer yandan da en sağcı-faşist gazetelerden başlayarak aynı ırkçı zehir ortalığa yayılmaya başlandı. Dönüp yine varılan yer aynıydı: Türk olmayanlar defolsun gitsin! Bunun pratik karşılığı ise şuydu: Eline tabanca alan (ya da tutuşturulan) istediği muhalifi vursun! Kürdü vurun, Ermeniye vurun, Devrimciyi vurun! Böylece yeniden klasik Türkiye geleneklerine, yani Hrant'ın öldürülmesinden bir gün öncesine dönülmüş oldu.

Önce Hedef Gösterme Sonra Cinayet: Kanlı Bir Tezgah

Cinayetin ilk anından itibaren tekel medyasının kalemlerinin ilk derdi yine sevgili devletleriydi. Bir "fail-i meçhul"ler cenneti olan Türkiye'de elbette devletin bu işteki rolü hemen tartışılmaya başlanacaktı. Hrant Dink diye bir insanın cansız bedeninin kaldırımında yatıyor olması, bu insanın ailesi, sevdikleri, hiç önemli değildi. Öyle ki, daha ambulans gelip cesedi kaldırmadan, yani Dink orada yatmaya devam ederken TV'lerde konuşmaya başlayan bu akbaba sürüleri "devletin imajı"ndan söz ediyor, "devletin bu işte töhmet altında kalmaması" gerektiğini söylüyorlardı. Dink için döktükleri sahte gözyaşları ise ahlaksızca bir gösteriden ibaretti.

Peki devlet nasıl cinayet işler? Ya da devlet, bir cinayetin işlenmesini nasıl sağlayabilir?

Son derece kolay! Şimdiye dek, onlarca yıldır bu topraklarda binlerce devrimci, ilerici, aydın insan nasıl öldürülmüşse aynen öyle!

Bu cinayetlerin bir bölümünde doğrudan doğruya devletin istihbarat ve polis-jandarma güçlerinin rol aldığı biliniyor. Şimdilerde parti genel başkanı olan Aġar'ın "bin operasyon yaptık" dediği henüz unutulmuş değil. "Gayri nizami harp" ya da "düşük yoğunluklu çatışma" denilen politika çerçevesinde devlet içinde ve bizzat devlet kararıyla oluşturulan özel cinayet örgütlerini artık herkes biliyor. Hatırlanacağı gibi bunların en sonuncusu da Şemdinli'de yakayı halkın öfkesine kaptırmıştı.

1960'lardan bu yana CIA ve MİT desteğiyle, büyük paralar akıtılarak yaratılan ve beslenen ırkçı-faşist çete ise cinayetlerin başka bir adresidir. 1970'ler boyunca Maraş gibi büyük katliamlar ve öğretim üyeleri, sendikacılar dahil 5 binin üzerinde insanımızı bu devlet çetesi katletmiştir. Ve nihayet, Kürt hareketine karşı organize edilen ve eğitilen Hizbullah çetesi de biliniyor.

Dolayısıyla, Hrant Dink olayını "çözmek"(!) için polisiye romanlar yazmaya ve karışık komplo teorileri üretmeye gerek yoktur. Arkasında karmaşık örgütler olsun ya da olmasın, bu iğrenç cinayet, devlet ve düzen tarafından organize edilmiştir. Kendini "vatan kurtaran Şaban" zanneden herhangi bir kıt zekalı faşist bu cinayeti tek başına işlemiş olsa da bu böyledir. Aylardır yazarlar, gazeteciler, aydınlar hakkında dava üstüne dava açan, neredeyse yüz yaşına gelmiş profesörleri bile sanık sandalyesine oturtan devlet, böylece ortaya bir "vurulması gerekenler" listesi çıkarmıştır. Üstüne üstlük, her mahkeme kapısında devletin "tosuncukları" boy göstermiş, ağızlarından salyalar saçarak bu insanları yüzlerce kez ölüme tehdit etmişlerdir. Bugün sahte gözyaşları döken tekel medyası da zaten işin başından beri "vatandaş tepkisi" lafını icat ederek Türkiye'nin her tarafındaki faşist saldırıları meşrulaştırmış, ayrıca kendi sayfalarında da bu insanları siyasi olarak linç etmiştir.

Yani geriye kalan artık son derece basittir: Gidip Hrant Dink'in kapısında beklemek ve çıkınca da arkasından kafasına ateş etmek! İster arkasında karmakarışık sahte örgütler olsun ister başka türlü olsun cinayetin hazırlanış mekanizması budur.

Sonuç ise gayet yararlıdır: Devletin yalan dolanlarının karşısına çıkarak gerçeği söylemeye çalışan aydın bir kişilik ortadan kaldırılmıştır. Ve geride kalanlara açık bir mesaj: Akıllı olun!

Hrant Ölüncü Tarih Bembeyaz Olur mu?

Peki bu cenaze kalkınca bu toprakların tarihindeki kara lekeler kendiliğinden silinmiş oluyor mu?

Burası Türkiye. "1915'te bir buçuk milyon Ermeni öldürülmemiştir canım, olsa olsa şu kadar yüz bin kişi ölmüş-tür" diyebilecek kadar insanlıktan nasibini almamış YÖK profesörlerinin ülkesi! Sanki şu kadar yüz bin insan, insan değil de koyun sürüsüdür!

Türkiye ya da başka bir ülke... Bütün sınıflı toplumların ve devletlerin tarihi suçlar ve cinayetlerle doludur. Tarih denilen örtüyü ne zaman aralasanız altından mutlaka kan lekeleri çıkar; bugünkü büyük emperyalist devletlerin de tamamının arka planında iğrenç etnik temizlikler, büyük din ve mezhep katliamları ve ayaklanmacılar için kurulan binlerce darağacı vardır. Kuşkusuz buna bugün Ermeni meselesiyle uğraşan emperyalist devletler de dahildir ve bunların hiçbirinin yüzyılın başında yollarda boğazlanan Ermeniler hakkında söyleyecek sözleri yoktur.

Yaşadığımız coğrafyanın tarihi ise yaklaşık bin yıldır, kan banyoları ve tiksinti verici

kıyımlarla doludur. Kuyucu Murat Paşa'nın lakabının ayaklanmacıların cesetlerini kuyulara doldurmaktan geldiğini daha orta okulda öğrenmedik mi? Şeyh Bedreddin yiğitlerini kılıçtan geçiren devlet hangi devlettir? Pir Sultan'ı darağacına kim göndermiştir? Baba İshak için "her parçası kulak memesi kadar yapılsın" diye emir çıkaran Saray hangi saraydır? Yüzlerce yıl Celali isyancılarının cesetlerini koyacak yer bulamayan devlet hangisidir? Daha yakınlara geldiğimizde, Dersim derelerini kan akıtan kimdir? Ağrı eteklerini mezbahaya çevirenler hangi devletin görevlileridir? Maraş'ta Çorum'da yüzlerce cana kıyan, 1977 1 Mayıs'ında Taksim'i kana bulayan kimdir?

Bu pek "şanlı" tarihin içinde kuşkusuz Ermeni katliamı da vardır ve olması da zaten şaşırtıcı değildir.

Tarih Aklanmaz; Değiştirilir!

Sonuç olarak Hrant Dink'i ve başkalarını sustursanız da, tarih aklanmaz. İnsanlık suçu insanlık suçu olarak kalır!

Bugünkü siyasal sistemin ırkçı-kafatasçı sahipleri ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar bu gerçeği değiştiremezler; çünkü ırkçılığın en temel ögesi başka uluslardan insanların aşağılanması ve katledilmesidir.

Devrimciler ise bu insanlık ve ahlak dışı saldırganlığın tam karşısında bir yerde, halkların kardeşliği ve özgürlüğü cephesinde dururlar. Devrimciler, yaşadıkları toprakları seven gerçek yurtseverlerdir; şovenist ahmak sürülerinin "ya sev ya terk et" gevezeliğine de tek bir yanıtı vardır: Cehenneme kadar yolunuz var, biz burada, bu topraklar üzerindeyiz, bu insanlık dışı düzeni değiştirip sonsuza dek burada yaşayacağız!

Ve devrimciler, yaşadıkları toprakların tarihine bakarken de milliyetçiliğin zerresini zihinlerine bulaştırmazlar, mazlumun hakkını mazluma verirler, zalimlerden de hesap sorarlar. Dolayısıyla onların özel olarak bir Ermeni meseleleri yoktur. Onlar bu topraklarda yaşamış bütün kıyımları lanetlerler ve halkların kardeş ve özgür olduğu, kendi kaderlerini kendilerinin belirlediği yeni bir düzeni kurarlar.

Kesintisiz biçimde sosyalizme doğru yürüyecek olan Demokratik Halk İktidarı, işte bu yeni düzenin ilk adımıdır ve halkların kardeşliği hedefinin somut ifadesidir. Çünkü biz biliyoruz ki, özgür olmayanlar, kardeş de olamazlar. Kendi kaderlerini belirleyemeyenler ya da başka halkların kaderini belirlemeye kalkınlar, aralarında asla bir eşitlik ilişkisi kuramazlar.

Faşist çetelerin cinayetleri tarihin bu akışını engelleyemeyecektir.

Aydınlık ve özgür bir ülke, özgür bir Ortadoğu, halkların iradesiyle biçimlenecektir!

Uğurlamalar; Halkların Kardeşliği İçin...

Devlet tarafından katledilen Agos gazetesini yazı işleri müdürü Hrant Dink, son yolculuğunda kitlesel katılımıyla uğurlandı. Cinayet anından itibaren başlayan protesto eylemleri, cenazede zirveye ulaştı.

Hrant Dink'in cenazesine katılmak,

halkların kardeşliği düşüncesini savunmak için binlerce insan sabah saatlerinde Mecidiyeköy, Osmanbey ve Taksim'de toplanmaya başladılar. Saat 11:00 sularında bütün kitlenin Agos Gazetesi önünde toplanmasıyla birlikte, Hrant Dink için bir tören düzenlendi. Barış dileğinin simgesi olarak eşi tarafından beyaz güvercinler uçuruldu.

Burada 100 bin civarında insanın katılımıyla başlayan yürüyüşte uzun kuyruklar oluştu. En önde kol kola giren eylemcilerin, cenaze arabasının ve Hrant Dink'in resminin yer aldığı yürüyüşte, "Hepimiz Ermeniyiz Hepimiz", "Katil 301", "Menk Polorys Hrant Enk", "Em Hemü Hrantın", "Hepimiz Hrant Dink'iz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Bu Gün Ermeniyim", "Yastayız" yazılı binlerce döviz taşındı. Eylemciler yürüyüş boyunca "Hepimiz Hrant Dink'iz, Hepimiz Ermeniyiz" pankartını taşıdılar. Yürüyüşte kendi pankartlarıyla katılan üniversite öğrencileri ise "Üniversitelerdeki Satır Kurşuna Dönüştü, Faşizme Karşı Omuz O-

muza" yazılı iki tane pankart taşıdılar. Aksaray, Unkapanı, Şişhane, Taksim, Şişli ve Yenikapı sahil yollarının ula-

ÇUKUROVA HALK KÜLTÜR MERKEZİ
Tel: 0322 363 18 37
e-mail: kalanhkm@gmail.com

Hrant Dink Cinayeti Bir Devlet Operasyonudur Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Sonunda amaçlarına ulaştılar! Bir yıldır açık hedef haline getirdikleri Agos Gazetesi Yayın Yönetmeni Hırat Dink'i öldürdüler! Böylece yalnızca bu topraklardaki sözde "faili meçhul" cinayetlere bir yenisi eklenmiş olmadı, aynı zamanda cinayeti işleyenler 90 yıl önceki katliamcı paşa dedelerinin izinden yürüdüklerini ve yürümeye devam edeceklerini de ortaya koydular. Şimdi yine "kendini bilmez fanatik" ya da "mezcup" hikayeleri uyduracaklar ve yine her şeyin üstünü bir unutturma operasyonu ile örtmeye çalışacaklar. Ama artık bu topraklarda kimse bu kadar çok yalanı yutmuyor. Yapılan şey, şu ana kadar yapılanların aynısıdır; bu coğrafyada yirmi yıldır köyleri kim yakıyorsa, yetmiş yaşında Musa Anter'den sekiz yaşında Diyarbakırlı çocuklara kadar yüzlerce cinayeti kim işlediyse fail yine aynıdır.

Şimdi utanmadan timsah gözyaşları akıtanlar inanılmaz bir iki yüzlülükle davranıyorlar. O kadar ki, daha Hırant Dink'in cesedi soğumamışken, sanki kaldırımında yatan bir insan değil de kendi pis oyunlarının bir parçasıymış gibi "Avrupa'da başımızın ağrıyacağı" yorumları yapmaya başladılar. Sanki o yerde yatan insanın daha birkaç saat öncesine dek bir yaşamı, çocukları, sevdikleri, vb. yokmuş gibi "bu cesetten nasıl kurtulacaklarının" iğrenç telaşına düştüler.

Bir yıldır Hırant Dink adı etrafında bin türlü cadı kazanı kaynatanlar, Adliye önlerindeki saldırganların sırtını sıvazlayanlar, şimdi utanmadan "menfur bir cinayet"ten söz ediyorlar. "Türklüğü Koruma" adına ipe sapa gelmez bir yasa maddesini iftiharla sunanlar, Dink'i aylardır bu maddeyle yargılayıp bütün medya organlarında vatan haini ilan ederek bir hedef tahtası haline getirenler sanki onlar değilmiş gibi, cinayeti kınama yarışına giriyorlar.

Daha birkaç ay önce Fransa'yı "soykırımı reddedenlere ceza öngördüğü" için lanete boğanlar, sevmedikleri görüşlere sahip insanları "daha pratik" bir yoldan, kafasına kurşun sıkarak cezalandırıyorlar! Üstelik cezalandırmadan bir hafta önce de Valiliğe çağırıp üstü kapalı olarak çünkü infaz kararını tebliğ ediyorlar! Ve bu tehdidi dile getiren "sivil" kişilerin kimlikleri de açıklanmıyor!

Sonuç olarak, yıllardır televizyon ekranlarında "yok canım bir buçuk milyon değil olsa olsa birkaç yüz bin kişiyi öldürmüştüzdür" diye abuk sabuk ırkçı soytarınlıklar sergileyenler, bugün bu rakama yeni bir can daha eklemişlerdir.

Halk Kültür Merkezleri, bir kez daha bu cinayetin, bütün diğer öncekiler gibi "devlet malı" olduğunu söylüyor.

Halk Kültür Merkezleri, bugünkü oligarşik diktatörlüğün terör aygıtı tümüyle parçalanmadan bütün bu kanlı cinayetlerin hiçbirinin aydınlatılamayacağını söylüyor.

Halk Kültür Merkezleri, başta Ermeni halkı olmak üzere bu topraklarda yaşayan bütün halklara başsağlığı diliyor.

Ve Halk Kültür Merkezleri, bir kez daha yaşasın halkların kardeşliği diye haykırıyor! Bir kez daha halkların özgür iradesinin önünde hiç kimsenin duramayacağını vurguluyor!

Kahrolsun Şovenizm

Yaşasın Halkların Kardeşliği

şima kapatıldığı İstanbul'da, son yılların en uzun protesto ve cenaze yürüyüşlerinden birisi gerçekleştirildi.

Yürüyüş boyunca, "Hepimiz Hrant'ız Hepimiz Ermeniyiz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganları da atıldı.

Cenaze yürüyüşüne Halk Kültür Merkezleri, Devrimci Sosyalist Gençlik ve bir çok devrimci, demokrat, yurtsever kurum katıldı. Anadolu'dan da katılımların olduğu yürüyüşte, İtalyan halk türküsü Çav Bella, Yiğidim Aslanım ve Ermenice, Türkçe okunan Sarı Gelin türküsü söylendi.

Katılımcılar Saraçhane'ye geldikleri sırada, Hrant Dink için Kumkapı Ermeni kilisesinde düzenlenen cenaze töreni başladı. Yürüyüş Yenikapı meydanında son buldu. Yaklaşık bir saat boyunca Hrant Dink'in cenazesinin alana gelmesi beklendi.

Kilisede düzenlenen törenin son bulmasıyla birlikte Hrant Dink'in cenazesi eylem alanına geldi. Katılımcılar Hrant Dink'i karanfillerle karşıladı. Hrant Dink'in cenazesinin bulunduğu arabanın, kalabalık yüzünden ilerlemekte zorlandığı anlar yaşandı.

Bir çok insan el sallayarak, karanfiller atarak, türküler söyleyerek, "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Hepimiz Hrant'ız Hepimiz Ermeniyiz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarını atarak Hrant Dink'i Balıklı Rum Ermeni Mezarlığı'na uğurladı.

Bir çok eylemci, cenazenin defin törenine de katılabilmek için, eylem alanında bu-

lunan arabalarda yerini aldı. Ancak araçlar yetersiz kalınca, sahil yolundan mezarlığa doğru yürüyüşe geçen eylemcilerin büyük bir kısmı eylemi sürdürdüler. Hrant Dink mezarı başında yapılan törenin ardından toprağa verildi.

Hrant Dink'in Katledilmesine Karşı Avcılar'da Sokak Eylemi

Aralarında Avcılar HKM emekçilerinin de bulunduğu protesto eylemi 27 Ocak 2007 Pazar günü Eğitim-Sen 7 No'lu Şube, Yedi Umut Derneği, ÖDP'nin katılımıyla yapıldı. Saat 17.30'da Marmara Caddesi'nden yapılan yürüyüşle başlayan eylem, Avcılar Havuz'da yapılan basın açıklamasıyla devam etti. Yürüyüş boyunca "İnadına Hepimiz Ermeni'yiz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldı. Hrant Dink'in resimlerinin taşındığı eylemde okunan basın açıklamasında, "Kurşunu kim sıkmış olursa olsun, bugün telaş ve

panik içinde arkasından ağlayan, cinayeti lanetleyen resmi ağızlar, Türkiye'de kardeşi kardeşe düşman eden, linç kültürünü besleyen bir ortamın yaratılmasında aktif olarak ya da sessiz kalarak rol oynadılar" denildi.

"Hepimiz Hrantız, Hepimiz Ermeniyiz"

22 Ocak 2007 Pazartesi günü saat 19.00'da İstanbul Kartal'da devrimci kurum ve demokratik kitle örgütlerinin yapacağı basın açıklaması polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Kartal PTT önünde toplanan kitle, polis barikatıyla karşılaştı. Polisin sloganlı yürüyüşe izin vermemesi üzerine, kitle hep birlikte "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganı ile karşılık verdi. Daha sonra kitle sloganlar eşliğinde basın açıklamasının yapılacağı alana geldi. Basın açıklamasında Hrant Dink'in cenaze cenaze törenine çağrı yapılırken aynı zamanda "Hepimiz Hrantız, Hepimiz Ermeniyiz", "Susma Haykır, Halklar Kardeşdir", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganları atıldı. Eyleme BDSP, DHP, HKM, ESP, EKD, İLPS, Partizan, Tersane İşçileri Birliği, Emekli-Sen katıldı.

Adana'da Hrant Dink Cinayeti Protestoları

Hrant Dink'in katledilmesinin ardından cenazesinin kaldırılacağı 23 Ocak 2006 Salı günü 17.30'da 5 Ocak Meydanı, Çakmak Caddesi girişinde toplanan ve aralarında devrimci sosyalistlerin de bulunduğu kitle, "Hepimiz Hrant'ız, Hepimiz Ermeniyiz", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Kahrolsun MİT, CIA, Kontr-gerilla", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarını atarak İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe çevreden alkışlarla destek verenler de oldu. İnönü Parkı'nda yere mumlarla "Hepimiz Hrant Dink'iz" yazan kitle, burada gerçekleştirdiği basın açıklaması ile cinayeti bir kez daha lanetledi.

Hrant Dink için Munzur'a Karanfiller

24 Ocak 2007 devlet tarafından öldürülen Hrant Dink için Munzur suyuna karanfil atıldı. 24 Ocak'ta Çarşı Meydanı'nda toplanmaya başlayan onlarca kişi Hrant Dink ve katledilen aydınlar için sloganlar eşliğinde Munzur nehrine kadar yürüdüler. Basın açıklamasından sonra karanfiller munzura atılarak gösteriye son verildi.

HKM
MALTEPE HALK KÜLTÜR MERKEZİ
Tel: 0216 441 75 44
e-mail: cukurovahkm@gmail.com

Tekel Medyası ve Devletin Ortak Operasyonu:

“Bebekten Katil Nasıl Yaratılır?”

“Bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şey yapılamaz kardeşlerim.” Hrant Dink’in eşi Rakel Dink Şişli’de, bir otobüsün üzerinden binlerce insana böyle sesleniyordu.

Üç gün öncesine kadar, Ogün Samast gibilerini “tepkî gösteren vatandaş” olarak niteleyen ikiyüzlü tekel mediası Rakel Dink’in konuşmasının üstüne atlarken, bu cümlede söylenen şeyin anlamını es geçmeyi tercih etti.

Gerçekten de, Hrant Dink’in katledilmesinden sonra geçen bir hata boyunca hepimiz, basın açısından son derece tiksinti veren, mide bulandıran bir süreç yaşadık. Bazı yeminli faşist gazeteler yine de biraz tutarlıydılar. Ama tekelci medya tam anlamıyla bir felaketti. Üç gün öncesine dek cinayet teşvikçiliği yapan, Ermeni ve Kürt düşmanlığını yayan, katil sürülerini “duyarlı vatandaş” olarak kutsayan bu medya, Rakel Dink’in sözlerini hiç üstüne alınmadı bile.

***

Peki şimdi biz soralım: Bebekten katil nasıl yaratılır?

“Bebekten katil yaratma”nın bir tanımı var mı? Elbette var.

Ama bu öyle hemen üç-beş günde olmaz. Nereden baksanız bunun için 40-50 yıllık bir mesai gerekir.

Önce, eski cuntacı-turancı subaylardan bir çeteyi örgütler ve pili bitmiş bir parti-nin (Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi-CKMP) kongresine salarsınız. Eli sopalı “to-sunların” saldırdığı korkuyla bu partiyi ele geçirip adını MHP olarak değiştirirsiniz. Bu arada, dünyanın her tarafında komünistlere ve halk ayaklanmalarına karşı benzer örgütler kuran Amerikan emperyalizminin CIA’sı arkanızdadır ve onun şubesi olan yerel istihbarat örgütünün paravan ajansları, vs. uğrak yerinizdir. İşçi sınıfının uyanışı karşısında korkuya kapılmış olan patronlar da doğrudan ya da el altından mali kaynakları size doğru akıtırılar. Sonra “komando kampları” adı altında kamplar açarsınız, sonra üniversitelerde devrimci gençleri katletmeye başlarsınız. Emperyalizme karşı olan bu ülkenin aydınlarını öldürmeye devam edersiniz. Sonra grev çadırlarını kurşunlar, sendika başkanlarını, direnişçi işçileri kurşuna dizersiniz. Bu arada resmi güçler de boş durmaz ama en azından sokak cinayetlerinin bütün yükü sizin sırtınız-

dadır.

Sonra, bir süreliğine omuzu kalabalık generaller askeri bir darbeye işbaşına gelirler ve bir süreliğine sizin işinizi devralırlar. Artık cinayetlerin daha resmi ellerle ve daha resmi yerlerde (darağaçları, işkencehaneler) işlenmesi gereklidir. Bu arada, resmi güçler bu katil sürüsünden en azılılarını istihdam eder ve kontr-gerilla hizmetlerinde kullanmaya devam eder.

Bir süre sonra, Kürt savaşı patladığında ise yine bu istihdam edilmiş katillerle resmi öldürme mekanizmaları iç içe geçer. Yüzlerce gazeteci, köylü, böylece ortadan kaldırılır, güpegündüz insanlar kaybedilir. Ara sıra bir skandal patladığında ise olay en yetkili kademelere ulaşmadan kapatılır, yalnızca maşalara göstermelik cezalar verilir. Öyle ki, artık "bebek"likten çıkarak yavaş yavaş büyümekte olan katilimiz, daha ilk günden "vatan için adam öldürmenin serbest olduğu" kuralını öğrenir. Hatta bu kural mafya dizilerinde de yeniden vurgulanır. Kör milliyetçilikle lümpenlik iç içe girer ve zemin hazırlanmaya başlanır.

Bu arada devlet yapılanması, ülkenin bazı yörelerine özel bir önem vermeyi ihmal etmez. Geçmişte, 1970'lerde faşist işgal altında olan bölgelerin ne kadar avantaj sağladığını görmüşlerdir çünkü. Faşist işgal, herhangi bir A bölgesinde hem karanlık bir alan yaratarak her türlü pislğin gizlenmesine yaramakta, hem de oradaki işçi hareketini baskı altına almaktadır.

Bu kez, Kürt düşmanlığı ve şovenizm üzerinden yeniden işe girerler. Belli alanlar, iller, kasabalar, böylece nispeten homojenleştirilir. Belli üniversiteler tümüyle "temizlik"ten geçirilir. Örneğin buralarda bir afişleme sırasında planlı bir saldırı gerçekleştirildiğinde, (ki bunlar linç değildir aslında, planlı saldırıdır), bir basın açıklamasına çullanıldığında, artık orası bütün demokratik ve emekten yana güçler açısından problemlili bölge haline gelmeye başlar ve ortam rahatlar! Şimdilerde "Trabzon gerçeği" üzerine tefrikalar yayınlayan basın da bütün bu rezilliğin çanak tutucusu durumundadır. Ortada bir "yasadışı örgüt sempatanları" vardır; bir de "tepki gösteren" vatandaşlar!

Ve tabii, bu durum patronların da çok işine gelir. Son yirmi yılda önemli fabrikaların bir çoğunun politik olarak hareketli bir şehir olan İstanbul'dan sağ eğilimli taşra illeri ve ilçelerine kaydırılması boşuna değildir. Onlar bilirler ki, bir ilde, ilçede sol eğilim baskı altındaysa, sendikacılık da gelişmez ve böylece kukla sendika ağalariyle işleri bağlamak daha kolay olur. Sonuç mükemmeldir: Ucuz işçi cennetlerinde tatlı kârlar ve tika basa dolan kasalar!

Nihayet sonunda, bebeğimiz büyür. Bu tecrit edilmiş faşizan ortamda ne doğru dürüst bir devrimci ne de bir Kürt ya da Ermeni, vb. görmüştür. Kendisi de bal gibi işsiz ve yoksul olduğu halde işçi sınıfının mücadelesi üzerine de kara cahildir. Polat Alemdar'dan öteye gitmeyen bir kültür, sabah akşam kinle ve şovenizmle dolurulan kafalar, erkeklik hikayeleri, vs..

Artık geriye bir şey kalmamıştır. "Bebeğimiz" çoktan katile dönüşmüştür bile. Yalnızca bir işaret ve organizasyon yeterlidir. Şişli'nin kalabalığında, yalnız ve savunmasız bir adamı arkadan vurmak hiç de zor bir iş değildir. Amerikan karışılığı üzerine atılır tutulur ama sonunda gele gele Şişli'ye gelinir ve kaleminden başka silahı olmayan bir adam vurulur.

Cinayetin arkasındaki güçler karışık mıdır, örgütlü müdür, vs. tartışması bir yana, "bebeğin katile dönüşme" hikayesi bundan ibarettir işte!

Bebekten Katil Yaratan Düzenle Nasıl Hesaplaşılabilir?

Her şeyden önce gerekli olan, Rakel Dink'in kendince haklı sebepleri olabilecek tavrının tersine, son derece açık ve yoğun bir öfkenin kendini ortaya koymasıdır. Toplumsal hareketin "itfaiyecileri" olarak şöhret yapan bazı "az sendikacı-çok siyasetçi" unsurlar ne derlerse desinler, gerekli olan şey, katillere ve onun arkasındaki ırkçı faşist harekete karşı öfkenin gökkubbeyi sarsacak kadar yüksek sesle haykırılmasıdır. Emekçi hareketine ve toplumsal muhalefete ısrarla "hoşgörü" ve "barış" aşısı yapmaya çalışanlar, bu azgın cinayet şebekesi karşısında insanları çırılçıplak ve korumasız bırakmakta, onları salt "mağdur" ve "protestocu" olmaya zorlamaktadır.

Faşist saldırılara verilecek en gerçek yanıt ise tabii ki cenaze törenleri değil, işçi sınıfı mücadelesinin ve devrimci halk hareketinin yükseltilmesidir. Ancak "kapalı" alanları da sarsan, faşist örgütlenmenin rahatlığını bozan bir çizgi, katil üretim merkezlerini zorlayacaktır. Kuşkusuz, saf değiliz. Oligarşinin kiralık maşaları bu topraklarda bundan sonra da bir çok cinayet işleyecektir. Ama bu, bir kader de değildir. Faşist odaklar ezilebilir; ezilmesi pekala mümkündür.

Yeter ki biz, yeni bir devrimci atılım yaratma becerisini ve iradesini gösterebileyim.

 KALAN HALK KÜLTÜR MERKEZİ
Tel:Tel: 0212 244 01 91
e-mail: mhkm7@hotmail.com

Şımarık Patron Uşaklarının “İstanbul’a Vize” Hevesleri Yine Kabardı

Siz Kimsiniz ve Kimi Nereye Sokmuyorsunuz?

sosyalist barikat 32

İstanbul'un haracını yiye yiye semirenler, son zamanlarda iyice şımarıldılar. Şehir iyice bunaldı, diyorlar, bu böyle gitmez!

İstanbul'u kurtarmak lazım, diyorlar, bu böyle gitmez!

Ya hepimizle alay ediyorlar

Ya da ekonomiyi IMF'ye, sokakları da çetelere emanet ettikleri için yapacak işleri kalmadı, gönül eğlendiriyorlar.

“İstanbul'a vize lazım” diyor Belediye Başkanı: “Evi ve işi olmayanlar İstanbul'a gelmesin!”

Başbakan'ın aklına ise daha parlak bir fikir geliyor: “Plakaları sınırlayalım!”

Bütün bu zeka gösterileri doğrusu akıllara durgunluk veriyor!

Ne yapacaklarmış peki, örneğin Diyarbakır'a, Siirt'e ya da Kastamonu'ya İstanbul Konsoloslukları mı açacaklar?

Bir zamanlar Amerika'da olduğu gibi bir “serserilik yasası” çıkarıp cebinde şu kadar parası olmayanı, evi barkı olmayanı hapse mi atacaklar?

Trafik polisleri köşe başlarında durup anons aygıtından “şu numaralı araç derhal İstanbul'u terk edin” diye mi bağırarak?

Hiçbir şey yapacakları yok aslında. Hiçbir şey yapmaya niyetleri de yok, ellerinde kent sorunlarını çözmek için herhangi bir çözüm de yok. Şu anda, suyun başını tutmuşken arazi rantlarını cebe indirmek ve eş-dost şirketlerini zengin etmekten başka bir işle ilgilenmiyorlar. Bu güzel günlerin bitebileceğini düşünüp ne götürsek kârdır diyorlar.

Bu arada yaptıkları tek şey ise halka hakaret etmek! Bir yanda üretici köylüye “anani al da git” diye hakaret ederken, diğer yanda da kentin yoksullarına “defolun gidin” diyorlar. Elbette “fazla nüfus” derken kast ettikleri patronlar ve patroncuklar değildir. Kast ettikleri, yoksullar, işsizler ve elbette ki Kürtlerdir. Yani defolup gitmesi gereken bizleriz!

Sanki kentlerin nüfusunun patlamasının sorumlusu biziz!

Sanki bu cehennem gibi şehirde üç kuruş nafaka için en pis işleri yapmak bizim çok hoşumuza gidiyor!

Sanki sıkış tepiş otobüslerde ömrümüzü ziyan etmek bizim çok hoşumuza gidiyor!

Çocuklarımızı bin türlü zehirli gaz içinde ve gürültüden sağır oldukları bir ortamda büyütme sanki bizim isteğimiz!

Sanki biz düzgün, insan onuruna yakışır konutlarda insan gibi yaşamayı istemiyoruz da altyapısız çamur deryası mahallelerde oturmaktan çok zevk alıyoruz!

Peki bu insanların, bu kadar gencin işsiz güçsüz ortalıkta dolaşmasının sorumlusu siz değil misiniz? Son yirmi beş yılda Türkiye'de kaç fabrika kapandı, bir sayın bakalım! Son yirmi beş yılda, tek bir çivi çakılmayarak hurdalık olmaya terk edilen devlet işletmelerinin sayısını bir hatırlayın! Borsada sıcak paralar bir kumarhane gibi dönüp dururken işsizlik ve açlığa terk ettiğiniz insanlar kimler, bir hatırlayın. IMF ve Dünya Bankası'nın emriyle tarımı ve hayvancılığı ne hale getirdiniz, kırdı yaşayan insanların elinden ekmeğini elinden nasıl aldınız, onu da hatırlayın! En azından şekerpancarı üretimini kısıtlayan ve Cargill gibi Amerikan tekellerinin önünü açan kimdir, Fındıkçıyı perişan edip uluslar arası şirketlere dalkavukluk eden danışman kimin danışmanıdır, o kadarını hatırlayın!

Bütün bunlar olurken, kentlerdeki suç oranları nasıl ve hangi yıllarda artmış, bir bakın bakalım! Bu kadar uyuşturucu sokaklara nasıl taşmış, okulların önü nasıl çetelerin işgaline girmiş, bütün diğer yozlaştırma araçları nereden çıkmış, biraz düşünün!

***

Siz kentleri düzeltmek istediniz de kim elinizi tuttu?

Ama önce bir düşünün
karayolları yapın” diye
dersiniz efendim di-
yenler kimlerdi? O
günden bu güne

bakalım; daha 1940'larda “şu demiryollarını bırakın
rapor veren Dünya Bankası temsilcilerine emre-

**BARINMA HAKKIMIZ
ENGELLENEMEZ**

toplu taşımacılık ve demiryolları alanında tek bir çivi çakmazken petrole bağlı otomobil alanında emperyalist şirketlere ve yerli ortaklarına cennet gibi vergisiz algısız ortamlar sağlayanlar kimlerdi?

Siz sokaklarda "Komünistler Moskova'ya" diye yırtınırken Moskova Metrosu dünyanın en gelişkin ve en ucuz metrosuydu ve siz bu arada "demiryolları komünist sistemdir" diyerek İstanbul'daki mevcut raylı sistemleri bile sökmekle meşguldünüz. Otomobil şirketleri çok kazansın diye İstanbul'un birçok yerinde o yıllarda var olan tramvayların canına okudunuz.

Bütün bunları yaparken bir gün olsun metro denilen şey aklınıza mı geldi?

Bir gün olsun kentler arası ulaşımında demiryollarını geliştirmeyi mi düşündünüz? Türkiye'nin en büyük demiryolu atölyeleri neden şimdi çöplük alanı oldu? Savaşlardan bile daha çok sayıda insan karayollarındaki kazalarda neden telef olup gitti?

***

Siz kentleri düzeltmek istediniz de kim elinizi tuttu?

Ama sizin derdiniz bu değil! Yoksa eşe dosta akıttığının paralarla bile bu şehirde çok şey yapılır.

HALK KÜLTÜR MERKEZLERİ GECEKONDU DİRENİŞLERİNİ SELAMLİYOR

Kentsel Dönüşüm Projesi adı altında emekçi mahallelerini talan etmek isteyenlere karşı Ankara Dikmen ve İstanbul Maltepe-Başibüyük'teki direnişler sürüyor.

Rantçı belediyelerin son yıllarda emekçi mahallelerine parça parça yönelttiği saldırıların iki örneği daha dün yaşandı.

Ankara Dikmen Vadisi'nde, yıkım için sabah saatlerinden itibaren bölgeye gelen çevik kuvvet destekli yıkım ekipleri halkın direnişle karşılaştı. Büyükşehir Belediyesi Başkanı Melih Gökçek'in emriyle başlayan saldırıya karşı sabah 6.30'da mahalle girişlerini barikatlarla kapatan halk, çevik kuvvetin gaz ve sıyla başlattığı saldırıya taş ve sopalarla yanıt verdi. Gün boyunca süren direniş sırasında mahallelilerden 14'ü polis tarafından gözaltına alındı. Sonuçta yıkımcılar başka bir gün gelmek üzere bölgeyi şimdilik terk ettiler. Bu arada saldırıyı öğrenen demokratik kitle örgütlerinin Ankara temsilcileri saat 15.00'da Ankara Büyükşehir Belediyesi önünde bir araya gelerek basın açıklaması yaptılar.

Aynı günlerde Maltepe Başibüyük halkı da ayakta. Evlerinin yıkılması kararına karşı geçtiğimiz gün bir meşaleli yürüyüş yapılan Başibüyük'te bugün de (2 Şubat 2007) polisle çatışma çıktı. TOKİ tarafından el konulmak istenen mahallenin halkı ayrıca muhtarlık binasını da tahrip etti.

Öyle görünüyor ki, kent arazilerini büyük tekellere peşkeş çekmek isteyenler bugünlerde yine barınma hakkına karşı eyleme geçme kararındalar. Bu, emekçilerin barınma hakkına karşı yapılan açık bir saldırıdır. Halk Kültür Merkezleri, bu yağma saldırısına karşı direnen emekçileri selamlıyor.

Halk Kültür Merkezleri, emekçilerin barınma hakkını sonuna dek destekliyor.

Barınma Hakkımız Engellenemez!

2 Şubat 2007

Halk Kültür Merkezleri

Sizin derdiniz yoksullara ve emekçilere düşmanlıktan başka bir şey değil. Türban meselesinde didişseniz de yoksullardan nefret etme konusunda çok iyi anlaştığınız CHP'li müttelikleriniz de arkanızdadır aslında. Daha geçtiğimiz yıl sokak çocuklarını bir adaya göndermek gerektiğini söyleyenler onlar değil miydi?

Üstelik bunlar hiç olmamış şeyler de değil, 90'lı yıllarda İstanbul'da Habitat toplantıları yapılırken "yabancılar görmesin" diye sokak çocuklarını kuytulardan toplayıp şehir dışındaki boş arazilere attığınızı unuttuk mu sanıyorsunuz? Şimdi yine aynı şeyi mi yapacaksınız, yoksa bu kez toplama kamplarını ve gaz odaları mı düşünüyorsunuz?

Artık bir sır değil, herkes biliyor, şehri tam olarak yağmalamak için bir depremi bekliyorsunuz! Depremi karşılamak için kılınızı kıpırdatmıyorsunuz, üstüne üstlük deprem vergisi olarak topladığınız haraçları "iç borç ödemesi" adı altında holdinglere aktarıyorsunuz ve korkunç bir yıkımın ardından bizim çocuklarımızın cesetleri üzerinde şehri yeniden "düzenlemeyi" planlıyorsunuz.

***

Ama yok öyle yağma!

Biz varız ve biz emekçiler bu şehrin gerçek sahipleriyiz. Bu şehrin her santiminde, hatta sizin oturduğunuz koltukların üzerinde bile bizim alınterimiz var. Şehirleri ve hayatı yaratan bizleriz, sizi def edip kendi kaderimizi kendi ellerimize aldığımızda bütün bu yaptığınız akla aykırı, saçma sapan işleri düzelterek olan da biziz. İnsan gibi, insan onuruyla yaşanabilecek kentleri de, hepimiz bol bol doyuracak kırları da biz yeniden yaratacağız.

Şirketlerin kârlarını değil, insanın en temel ihtiyaçlarını merkeze alacak olan devrimci bir halk iktidarı kentlerin bugün yaşadığı boğulmanın tek ve gerçek çözümüdür.

Biz varız ve biz emekçiler bu şehrin, bu ülkenin gerçek sahipleriyiz.

Alınterimizle yarattığımız kentleri bir avuç asalağa bırakmayacağız.

Şimdilik, istediğiniz kadar gevezelik edebilirsiniz.

Ama şu anda birikmekte olan öfkemiz sokaklara taşığındaki, işte o zaman, kim kimden vize istiyormuş, kim kimi nereye sokmuyormuş, yeniden görüleceğiz!

KENTLERİ YARATAN BİZİZ
TEKELLERE BIRAKMAYACAĞIZ

İnternet için Yasa Tasarısı

Devlet Sanal Tacizi Yasallaştırmak İstiyor

Gelişen teknolojinin geldiği nokta ve hayatımızın her alanında geçerli olmaya başlayan interneti düşünürken; son günlerde hazırlanan "İnternet Yasa Tasarısı" apayrı bir ikiyüzlülük örneği olarak karşımıza çıkmaktadır.

Hükümet, yaklaşan seçimlerin telaşının içinde, kendisine prim getirebilecek olan bütün alanlarda yapmacık düzenlemelerle, görkemli(!) açılışlarla, sert çıkışlarla, bizi yine kandırmak istiyor.

Bütün bunları yaparken, ahlaksal gerekçelerin arkasına sığınarak, kendisini haklı çıkarmaya çalışıyorlar. Televizyonlara çıkıp büyük konuşmalar yapıyorlar. "Çocuk pornosuna taviz vermeyeceğiz" diyorlar, birkaç çocuk pornosu tüccarını yakalayıp kendilerini iş yapıyormuş gibi göstermeye çalışıyorlar.

Yine kandırıyorlar.

Diyorlar ki bize o televizyonlarında; bu yasa'yı çıkaracağız ve çocuk pornosunu engelleyeceğiz. Oysa akıttıkları timsah gözyaşları bile değildir.

Devrimcilere bir saldırı söz konusu olduğunda, halkın kendi çocukları olan devrimcileri alıp cezavelerine sokmak, öldürmek söz konusu olduğunda, hiç de bu alanların denetlenemez olduğunda yakınmıyorlar. Aksine internet alanında yürüttükleri istihbaratı bir gurur belgesi olarak da sunuyorlar. ABD ve İngiltere olan Türkiye'de olmuyor mu? Dünya çapında tekellere bağlı olan internet sağlayıcıları bütün bilgileri istihbarat servislerine ve emniyete vermek için depolamıyorlar mı?

Hepsini yapıyorlar...

Emekçi halktan, işçilerden ve onların çıkarlarını savunan devrimcilerden o kadar korkuyorlar ki, "suçların daha başta önlenmesi gerekir" deyip her alanda saldırıyorlar.

"Çocuk pornosu" ve kumar suçlarını engelleyeceklerini söyledikleri yasanın geçmesiyle birlikte, teknik olarak "perdeleme" yöntemini kullanarak sitelerin ulaşımını engelleyeceklerini söylüyorlar. Ama şimdi bunu yaptıklarını neden söylemiyorlar? Neden İddaa denen oyun internette oynanırken yasadışı, vergilendirildiğinde kutsal oluyor? Neden ve nasıl katil İsrail Filistin halkının mücadelesine yer vermeye, onlarla dayanışma içinde olmaya çalışan sitelerin tamamını çökertmeye çalışıyor, bir çoğunu da çökertiyorlar.

Aslında onlar; emekçilerin ve işçilerin buldukları her yere fuhuşu, uyuşturucuyu, kumarı ve diğer yozlaşma araçlarının tamamını kendi elleriyle sokuyorlar. Bütün emekçi mahallelerinde mantar gibi biten, ruhsatsız bir sürü internet kafe var. Ve burada akşama kadar kendini "ben"leştiren bireyler, çocuklar. Bilgisayarla yatan kalkan, internetin ve bilgisayarın muazzam önemini hiçbir şekilde anlamayan, orada hiç görmediği, çay içmediği arkadaşları olan, oradan alışveriş yapan, aşık olan, porno izleyen, oyun oynayan; aslında bir bütün olarak toplumsal insana yabancılaştıran bir kuşak yetişiyor, yetiştiriliyor.

Ve emperyalistlerle birlikte onun yerli işbirlikçisi olan oligarşi de, bunun çürümüş sistemlerini ayakta tutmak için ne kadar gerekli olduğunu biliyor. Bunu teşvik ediyor, genelleştiriyor. İnsanların yaşamlarını, beyinlerini, düşüncelerini ve davranış şekillerini oluşturan benliklerini işgal ediyor.

Çıkartılmak istenen yasa da aslında bunları engellemekle ilgili değil. Çünkü hiçbirinden şikayetçi değiller. Sorgulamayan, düşünmeyen, üretmeyen, yeni bir dünya için mücadele vermeyen kimseden devlet şikayetçi olmadı, hiçbir zaman olmaz da. Aksine tüm bunları yaratır. Bize sabah akşam savrulan yalanlara da gelince, onlar, yaşamımızdaki bütün hak arama eylemlerini bastırmaya yönelik olarak çıkarılmış olan Terörle Mücadele Yasası'nın sanal ayağı olacaktır.

Devlet; ne porno sitelerine yönelecek, ne de kumarı engelleyecek. Ama halkın çıkarlarını her yerde savunmaya çalışan devrimcilerin oluşturdukları siteleri her fırsatta ulaşımına engelleyecek, "perdeleyecek". Büyük işçi sınıfı şairi Nazım Hikmet'in şiirlerini yayınlayan siteler, Yapı Kredi Kültür ve Sanat A.Ş.'nin şikayeti üzerine ulaşımına kapatacak. Tüm bunları yayına hazırlayan kişilere, zaten ellerinde var olan IP adresleriyle sürekli bir takip yapılacaktır. Şimdiden tümünü izledikleri interneti ve bize ait olan iletişim alanlarını rahat rahat izleyebilmek, hatta "suçlu görülenleri" tutuklayabilmek için yasal dayanak noktalarını yaratacaklar.

Oligarşi saldırıyor, izliyor, yasaklıyor, bize dair olan her şeye saygısızlık yapıyor, bütün bu yaygaranın bundan başka hiçbir anlamı yoktur. Bizimse, her alanda bunlara karşı çıkmaktan ve her alanda örgütlenmekten, karşı durmaktan başka çözüm yolumuz yok.

YENİ BASKI YASALARINA KARŞI
HKM'LERDE BİRLEŞELİM

Koç Holding Şiirlerimize Dokunma!

Bir süredir başta işçi sınıfının ozanı Nazım Hikmet olmak üzere halka mal olmuş şair ve sanatçıların yayın haklarını elde ederek kitlelere ait değerleri tekelleştiren Yapı Kredi Yayınları, şimdi de internetteki şiir sitelerinde bu şairlerin eserlerinin yayınlanmasını engellemeye başlamıştır. Artık internet sitelerinde; Nazım Hikmet, Cemal Süreyya, Ece Ayhan, Edip Cansever gibi halka mal olmuş şairlerin şiirlerini okumak istediğimizde, "Yapı Kredi Kültür Sanat ve Yayıncılık A.Ş.'nin isteğiyle okur erişimine kapatılmıştır" ibaresi çıkmaktadır.

Ölümsüz sosyalist şair
Nazım Hikmet Ran
doğumunun 105. yılın-
da Maltepe Halk
Kültür Merkezi'nde
yapılan bir etkinlikle
anıldı.

18 Ocak 2007 tari-
hinde saat 20.00'da 45
kişinin katıldığı etkin-
lik, Nazım Hikmet'in
hayatı okunarak
başladı. Etkinlik,
seyircilerin katıldığı
Nazım Hikmet şiir-
lerinin okunmasıyla
devam etti.

Son olarak, Nazım
Hikmet'in şiirlerinden
oluşan şarkılar Grup
Diyar tarafından seyir-
cilerin de katılımıyla
seslendirildi.

Bu durum, kâr uğruna bütün değerleri hiçe sayabilen kapitalist tekellerin hırsızlığının nereye kadar varabileceğinin açık bir kanıtıdır. Asıl işlevleri halkın parasını çalmak olan banka tekelleri artık emekçi kitlelerin kültürüne de el koymakta, kendi düşmanı olan Nazım gibi şairleri basit bir mal gibi satın alabileceğini zannetmektedir.

Dün hapishanelerde ezilen şairler şimdi de yasa yoluyla tecrit edilmek isteniyor.

Son derece açık: Nazım Hikmet, işçi sınıfının ve dünya halklarının evrensel ozanıdır ve hiç kimsenin, hele hele bir banka tekelinin onun eserlerine el koyma hakkı yoktur. Bu, hayatı boyunca Komünist bir dünya için çarpışmış olan Nazım Hikmet'e de yapılmış en büyük saygısızlıktır. Bu konuda, onun herhangi bir akrabasının aç gözlü tüccarlığı da, yaptığı sözleşmeler de tümüyle geçersizdir. Dünyanın hiçbir yerinde halkların değerlerini temsil eden büyük yazarlar özel mülkiyet konusu edilemezler. Onların tüm eserleri halklara aittir.

Halk Kültür Merkezleri, böyle bir yasağı asla kabul etmeyecek ve Nazım'ın emekçilere ait olduğunu ısrarla savunmaya, onun eserlerini ait olduğu sınıfa, işçi sınıfına ulaştırmaya devam edecektir.

Halk Kültür Merkezleri, üç kuruş fazla para almak için eserlerini bu tekellere satan, ama buna karşın "sol" söylemden de vazgeçmeyen diğer sanatçıların da bu hırsızlık ve saygısızlığa ortak olduğunu açıkça söylemektedir.

Halk Kültür Merkezleri, işçi sınıfının ve emekçi halkın politik-kültür odaklarıdır ve emekçilerin kültürünü yaşatmayı, geliştirmeyi amaçlayan bir kurum olarak böyle bir sansür karşısında sessiz kalmayacaktır.

Kahrolsun İşbirlikçi Tekellerin Soygun-Sansür Düzeni
Nazım Hikmet Halkındır ve Sonsuza Dek Öyle Kalacaktır.

18 Ocak 2007

Halk Kültür
Merkezleri

35
sosyalist barikat

HALK KÜLTÜR MERKEZLERİ
NAZIM HİKMET HALKIN ŞAİRİDİR

sistemin karanlık yüzü

YABANCI KAÇAK İŞÇİLER

Kapitalist Çapulculuğun Kölelik Düzeninde En Vahşi Noktası

Özellikle 1980'lerden sonra başlayan ve 90'lar ve 2000'lerde bütün dünyada zirve noktasına ulaşan büyük göç dalgaları ve bu dalgaların emperyalist metropollerde yarattığı "kaçak işçi" yığınlarının kölece çalıştırılması günümüz kapitalizminin en kirlili ve en vahşi sayfasını oluşturur. Gerçi kapitalist sistem her dönemde sendikasız-güvencesiz işçi çalıştırmayı sevmiştir ve emperyalist metropollerdeki küçük ve orta işletmeler, hatta daha büyükleri de geçtiğimiz yüzyıl boyunca yabancı kaçakları köle gibi kullanmıştır. Ancak 1990 öncesi süreçte kapitalist ülkelerdeki sendikal hareketin gücü ve bu devletlerin "sosyal" uygulamalara zorlanması bir ölçüde bu durumun önünü kesmiş, en azından büyük işletmelerde "kaçak çalıştırma"nın normalleşmesini önlemiştir.

Yeni süreç ise bu bakımdan tam bir vahşet dönemidir. Bütün zincirlerinden boşanmış olan neoliberal çapulculuk, kâr oranlarını yükseltmek ve üretim maliyetini en aza çekmek için bir yandan işletmelerinin bazılarını yeni-sömürgelere ya da eski sosyalist ülke topraklarına taşırlarken, diğer yandan da göçmen işçilerin vahşice sömürülmesinin önündeki engelleri kaldırmışlardır. Zaman zaman "yabancılar" karşı ırkçı dalgalar yükselse de, öte yanda kölelik ücretlerine razı olan bu insanların en pis işlerde çalıştırılmasından hiç vazgeçilmemiştir.

Türkiye'nin çapulcu kapitalist düzeni ise bu konuda son yirmi yılda büyük bir dönüşüm geçirdi. Özellikle eski sosyalist ülkelerdeki düzenin dağılmasından sonra ortaya çıkan mafyatik soygun düzeni, bu ülkelerde korkunç bir yoksulluğu açığa çıkararak on binlerce insanı kaçak yollardan, insan ticareti yapan şebekeler aracılığıyla göç yollarına savurdu. Uzakdoğu, Ortadoğu ve Afrika'dan gelen göç kollarıyla birleşen bu büyük dalgalar, elbette öncelikle Avrupa'nın büyük kapitalist ülkelerini hedef aldı ama bu arada Türkiye gibi yeni-sömürge ülkeler de bu süreçten nasibini aldı.

Hiçbir resmi kurum açık ve net bir rakam veremese de şu anda Türkiye'deki yabancı kaçak işçi sayısının 1 milyonu aşmış olduğu konusunda herkes hemfikir. 1995-2004 yılları arasında Türkiye'ye yasa dışı giriş ve çıkış yapan ya da illegal olarak ikamet edenlerden yalnızca yakalananların sayısı bile resmi rakamlara göre 467 bin 768'dir.

Küçük ticaret amacıyla eski-sosyalist ülkelerden gelip gidenler burada ayrı bir kategori oluşturuyor. Asıl onların dışındaki büyük bir yoğunluk hem bu ülkelerden, hem de Pakistan, Bangladeş, İran, Irak, Suriye ve Afrika'dan geliyor. Kuşkusuz bunların bir bölümü Türkiye üzerinden başka ülkelere geçmek istiyor ama geriye kalan rakam bile 1 milyona yaklaşan bir köle topluluğunu bize anlatıyor.

Türkiye'deki kaçak ve güvencesiz çalıştırma oranları zaten biliniyor. Milyonlarca insan hiçbir güvenceye sahip değil. Kaçak yabancı işçiler için ise bırakalım sosyal güvenceyi, bir tanım bile söz konusu değil. Yani onlar aslında yok! Varlıklarını tanımlayan tek bir yasa maddesi bile mevcut değil. Doğal olarak, en ağır işleri en az ücrete yapıyorlar, yapmaya razı oluyorlar, çünkü yaşamak için, varlığını sürdürebilmek için buna ihtiyaçları var ve pazarlık edebilecek durumları yok. Üstelik yalnızca İstanbul gibi kentler değil, Karadeniz'den Trakya'ya ve Çukurova'ya dek her yerde çalıştırılıyorlar ve resmi makamlar ne derse desin bu kölelik düzeni büyük ya da küçük her düzeyden patronların işine geliyor.

Örneğin Teksif Sendikası'nın yapmış olduğu bir araştırmaya göre, 2000 yılında bile Trakya bölgesindeki tekstil fabrikaları çiydi. Yani sadece bu bölgede yaklaşık 200 bin kaçak işçi köle gibi çalıştırılmaktaydı.

olduğu bir araştırmaya göre, 2000 yılında bile rında çalışan her 20 işçiden 3'ünün kaçak iş-

Doğu Karadeniz'de genelde inşaat, tarım, pazarcılık, fındık toplama ve tezgah-tarlık gibi işler, İstanbul, Bursa, Eskişehir gibi büyük şehirlerde ise inşaatlarda du-varcılık, marangozluk, otellerde temizlikçilik, kat işçiliği, tekstil ve konfeksiyon, deri-cilik, bulaşıkçılık, benzin istasyonlarında pompacılık, çöpçülük, asfalt dökümcülüğü, tezgah-tarlık, rehberlik ve daha akla gelebilecek bütün işler söz konusu. Ege ve Ak-deniz'de de daha çok turistik amaçlı tesislerde garsonluk, barmenlik, animatörlük, tercümanlık, çiçekçilik, bahçıvanlık, işportacılık gibi işler daha fazla ağırlık taşıyor.

Bir tanımlama bile mevcut olmadığı için aslında kimin nerede ne oranda çalıştığı da tam olarak belli değil. Türkiye'de çok bilinen deyimle "ne iş olsa" yapıyorlar. Örneğin büyük ve orta boy villalar Filipinli hizmetçileri ve çocuk bakıcılarını tercih ediyor; inşaat hafriyatçıları Orta Asyalıları, Tekstil atölyeleri Moldavyalıları, vs. vs... Bu arada daha mafyatik alanlar da açılıyor, örneğin Moldavya köylerinden getirilen insanların organlarının satıldığı da resmi kayıtlarda biliniyor.

Doğal olarak bu kaçak piyasa için işçi pazarları da oluşuyor ve buralardan kelimenin gerçek anlamıyla "kurbanlık koyun" seçer gibi köle seçiliyor. Ücretler, olağanüstü düşük sefalet ücretleri olurken, kimileri için insanlık onurundan uzak toplu barınma yerleri sağlanabiliyor.

Akademik bir araştırmaya göre bu insanların %42,5'i yerli halkın pek yapmak istemediği işlerde çalışıyorlar; bunların %21,9'unu ağır ve yorucu, %12,9'unu tehlikeli ve kaza riski yüksek işlerdir ve hiçbir biçimde sağlık güvencesi yoktur. Örneğin insan tüccarlarına 300 dolar ödeyerek İstanbul'a gelen Moldova'lı A, bir marangozhane elini bıçkı makinesine kaptırdığında, cebine 100 dolar para koyarak otobüse bindirilir ve ancak Edirne çıkışında yarası kanamaya başladığında hastaneye kaldırılıp ölümden kurtulur, vs. Atölyelerde çıkan yangınlarda ise orada yatıp kalkan yabancı köleler her zaman kurbandırlar.

Aslında yabancı kaçak işçilerin uğradığı kazaları bilmek de mümkün değildir, çünkü onlar resmi makamlardan uzak durmak, kayıtlara geçmemek zorundadırlar. Sürekli illegal bir yaşam içersinde de sosyal bir güvence de yoktur, herhangi bir hukuksal hak da. Örneğin herhangi bir biçimde patronundan parasını alamadığında resmi makamlara başvuramaz; iş dışında bir yerde herhangi bir saldırıya uğradığında, haksızlıkla karşılaştığında da yapabileceği hiçbir şey yoktur. Bu, büyük kapitalist ülkelerde de böyledir. Örneğin Almanya'nın Berlin şehrindeki inşaat sahalarında çalışan işçilerin iş sırasında yaralanmalarında oluşabilecek sorunlardan ve yüksek hastane faturalarından kaçınmak için Polonya sınırını geçtikten sonraki bir hastaneye götürüldükleri raporlarda yazmaktadır. Türkiye'de ise kaçak işçiler böyle durumlarda tümüyle sokağa atılmaktadırlar.

Bütün bunlara karşın patron örgütlerinin önerisi ise ibret vericidir. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), asıl sorunun sosyal güvenlik primlerinden kaynaklandığını belirterek işverenlerin vergi, sosyal güvenlik ve çalışma hayatıyla ilgili diğer yükümlülükleri "hafifletildiğinde" sorunun çözüleceğini ifade ediyor. Yani daha Türkçesiyle söylersek, işçi sınıfının bütün güvencelerini ortadan kaldırıp tümünü "Moldavalı" yabancıların köleliği düzeyine indirerseniz, sorun kalmaz diyor patronlar.

Zaten işin doğrusu onlar için ortada bir "sorun" da yok, ücretler düşük, güvence yok, sendika yok, paracıklar da kasaları dolduruyor! Ara sıra biraz şikayet edilse de, işler dönüyor ve bu konuda sert önlemler alınsa herkesin tadı kaçacak!

Ve tabii, belirtmeye bile gerek yok, ırkçı-kafatasçılar ne derse desin, buradaki sorun, Türkiyeli işçiler-yabancı işçiler sorunu değildir; asıl sorun açgözlü patronlar düzeninin insan onurunu nasıl hiçe saydığı sorunudur ve çözüm de yabancıların gönderilmesi ya da aşağılanması değil, tam tersine patronların bu iğrenç açgözlülüğünü açığa çıkararak birlikte mücadele etmekten geçmektedir. Sonuçta kaçak ya da yerli, işçi sınıfının tümü, aynı sömürü mekanizmasının çarkları arasında ezilmektedirler.

Dünyanın Yarısı ABD'yi Sevmiyor

ABD'nin dünyadaki "popülaritesi"nin ciddi bir biçimde gerilemeye başladığı belirlendi. BBC tarafından aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 25 ülkede gerçekleştirilen araştırmaya göre, ABD konusunda olumsuz düşünenlerin oranı yüzde 49'a çıktı. Bu oran, Türkiye'de önceki yıla göre 20 puan artarak yüzde 69'a tırmandı. Türkiye'de yaşayan 10 kişiden 9'u ABD'nin Irak politikasını onaylamıyor; yine Türkiye'de İsrail-Hizbullah çatışmasındaki ABD'nin rolünü eleştirenlerin oranı yüzde 89'u buluyor.

Ayrıca genel olarak da tüm ülkelerde her dört insandan üçü, Washington'un Irak politikasını onaylamıyor. Katılımcıların çoğu da Washington'un Ortadoğu ve İran dahil olmak üzere diğer beş başlıca dış politika alanında da yaklaşımına karşı çıkıyor.

Araştırmanın kapsadığı 25 ülkede Guantanamo konusunda olumsuz düşünenlerin oranı yüzde 67 iken Washington'un İsrail-Hizbullah savaşındaki rolünü eleştirenlerin oranı ise, yüzde 65 düzeyinde gerçekleşti. Katılımcıların yüzde 60'ı, ABD'nin İran nükleer programına ilişkin tutumuna karşı çıkıyor. Washington'un küresel ısınma konusundaki politikasını beğenmeyenlerin oranı da yüzde 56 olarak hesaplandı. ABD'nin Ortadoğu'daki askeri varlığını onaylanmayanların oranı ise, yüzde 68'e tırmandı.

Küresel Isınma Raporunu Engellemek İçin Rüşvet

İngiliz The Guardian gazetesi, petrol devi ExxonMobil tarafından finanse edilen bir Amerikan kuruluşu olan The American Enterprise Institute'un (AEI) BM tarafından 1988'de kurulan Hükümetler Arası İklim Değişikliği Uzmanlar Grubunun bugün açıklanması beklenen raporuna itiraz etmeleri için bilim adamları ve ekonomistlere 10 bin dolar para verdiğini yazdı. Haberde, AEI'nin ABD, İngiltere ve diğer ülkelerdeki bilim adamlarına, hafta başından beri 130 ülkeden 500 delegenin her kelimesi üzerinde pazarlıklar yaparak hazırladığı rapordaki eksiklik ve kusurlar konusunda ısrar eden makaleler karşılığında para vaat eden mektuplar gönderdiği belirtildi.

Korsika'da Çatışmalı Gösteriler

Korsika'nın Bastia kentinde gözaltıları protesto etmek amacıyla binlerce kişinin katıldığı bir gösteri sırasında polisle çatışma yaşandı. Göz yaşartıcı gaz kullanan polisler, göstericiler taş ve yanıcı maddelerle karşılık verdi, 2 polis yaralandı. "Resistenza" (Direniş) sloganı altında gerçekleşen gösteride, son dönemlerde yaşanan gözaltılar protesto edildi. Baskılara Karşı Komite'ye göre gösteriye 8 bin kişi katıldı. Adalet Sarayı önünde sakin başlayan yürüyüş Valiliğe doğru giderken olaylar başladı. Korsikalı ulusalcı lider Jean-Guy Talamoni, gösteriye katılımın Korsikalılara yapılan saldırılara cevap olduğunu belirtti. Talamoni, Fransa İçişleri Bakanı Nicolas Sarkozy'nin Korsikalı ulusalcıların zayıfladığı açıklamasında güçlü bir şekilde cevap verildiğini kaydetti. Geçen yıldan bu yana patlamaların arttığı Korsika'da iki temel örgüt olan Korsika Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Savaşçılar Kolu (FLNC-UC) ve FLNC-22 Ekim örgütü, yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimleri kampanyasında da hazır olacakları uyarısını yapmıştı. FLNC-UC geçen 13 Eylül'de yaptığı açıklamada, Korsika sorununun çözümünün hiç olmadığı kadar acil olduğunun altını çizerek gelecek cumhurbaşkanına seçim mesajı göndermişti.

Atina'da ABD Elçiliğine Raketli Saldırı

Yunanistan'ın başkenti Atina'daki ABD Büyükelçiliği'ne raketli saldırı düzenlendi. Polis şefi, Asimakis Golfis "Bu terörist bir saldırı. Kimir düzenlediğini bilmiyoruz" dedi. Polis, bir roketin binanın tuvaletlerinde patladığını belirtirken, roketin sokaktan atıldığını kaydetti. Patlama 12 Ocak'ta, yerel saatle 06.00'ya doğru gerçekleşti. Bu saldırı Yunanistan'dan 10 yıldan bu yana ABD'ye yönelik en büyük saldırı oldu. Saldırıdan bir süre sonra raketli saldırıyı "Devrimci Mücadele" adlı sol bir örgüt üstlendi. Devrimci Mücadele geçen 30 Mayıs günü muhafazakar Kültür Bakanı ve eski Kamu Düzeni Bakanı Georges Voulgarakis'in evinin yakınında bir bomba patlatarak, Georges Voulgarakis'i öldüreceklerini açıkça duyurmuşlardı.

DEVRİMCİLERİN ASLA ÜZERİNDEN ATLAMAMASI GEREKEN YAŞAM DERSLERİ ÜZERİNE

VE ÇELİĞE SU VERİLDİ

**YAZAR: NİKOLAY OSTROVSKİ
YAYINEVİ: ODA YAYINLARI**

Bir devrimin en büyük sanat yapıtları, yine o devrim tarafından yaratılan insanlardır. Bü zülmüş toprağı yarıp gelen bu yeni yaşam patlayışı içinde, ateşten ruhların fıskırdığı g örülür. Havayı inanç çığılıklarıyla dolduran türküler gibi. Ve bu türkülerin yankısı, o in sanlar göçüp gittikten sonra da uzun zaman devam eder. Gelecekteki destan ve türkülerin esin kaynakları ve kahramanları olacaktır bu insanlar. O türkü ve destanlar ki, sert ve acı bir ilkyaz demek olan devrim çağının sağladığı verimli yazların harmanıdır.

Nikolay Ostrovski; hayatındaki her şeyi eylem ve savaş alevi olan bir partili, komsomolun etkin temsilcisi. Beyaz ordunun karşısında yer alan bir partizan olarak sadece ve sadece bir sıra neferi.

Daha ötesi değil.

Bir hamura sepilen üç beş tütün sonrasında, kendisini okuldan atan bir papaz, çocukluk yıllarının en yoz, köleci, fuhuş batağına saplanmış olan ilişkilerini gösteren bir istasyon-daki buluşukçuluk işi. O ise; Grabaldi ve Ovod'un, İtalyan devrimcilerinin yaşamları üzerine yazdıkları yazılarıyla coşan bir genç.

On beşinde Budiyeni'nin süvari alayında at koşturan, ağır yaralandıktan ve gerçekten ağır bir tifüse yakalandıktan sonra da durup dinlenmeksizin savaşa ve yorucu, ve en tehlikeli çarpışmalara koşan bir "delikanlı".

Eğer şöyle sayfalara bir göz gezdirecek olursanız, Ostrovski'nin bir an için dinlenmemesine bir eylem ve iyimserlik aşkıyla dolup taşıdığı hissedebilirsiniz. Bütün olarak romanda, yazarın kendi hayatında gelişen olaylara yer verdiği satırların içinde bunun ne kadar gerçek bir şey olduğu göreceksiniz.

Ve, kendisini bütün orduya, yeryüzünün ilerleyiş ve savaş halindeki bütün halklarına bağlayan bu sevinci.

Yani, yaşam ona inmeli ve körlük dolu bir gelecek hazırlamasaydı, onun Çin'de, İspanya'da, yeryüzünün bütün devrimlerinde tutkuyla yer alan bir sıra neferi olacağını bilirdiniz.

O, kimi zaman, ya koskoca bir ülkenin yeniden yaratılması planlarını hazırlıyor ya da bir dretnotun üstünde gemicilerin isyanını organize ediyor, kimi zaman da bir ordunun başında ilerleyip Franko'nun faşistlerini eziyordu. Geldiğini görüyordu dünya devriminin ve yol açıyordu bütün benliğiyle bu devrime.

Onun felçli ve kör olarak geçirdiği zamanların içinde, ziyaretçilerinin birinin "Hiçbir üzünc duymamamız mümkün mü?" sorusuna verdiği "Vaktim yok ki bunun için.

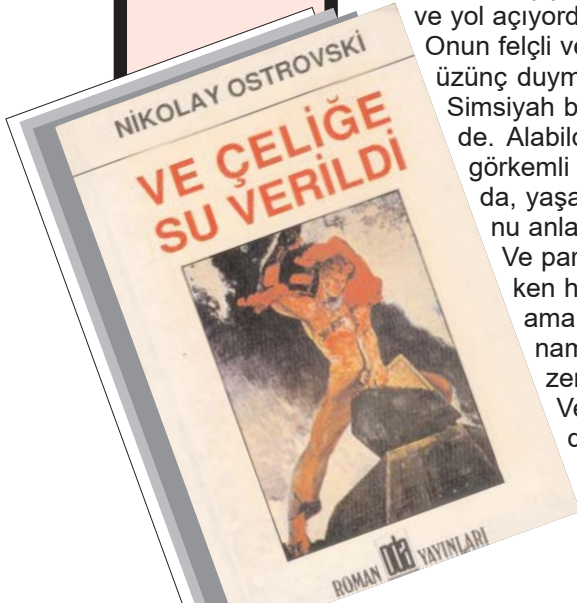
Simsiyah bir gece bile pırl pırl güneşli bir sabah haline gelebilir bizim ülkemizde. Alabildiğine mutluyum. Bu ellerin de, kurduğumuz ve adı sosyalizm olan görkemli yapıya birkaç tuğla koyduğunu bilmekten gelen o derin sevinç yanında, yaşadığım facianın hiçbir önemi yoktur" cümlesiyle verdiği yanıt, işte bunu anlatır.

Ve partizanlık, demiryolu için çalışan bir komsomol, büroda bir görevli, derken hayatın darbeleri ve artık göremeyen gözleri. Yaşadığı, yaşayamadığı ama gerçekten muazzam bir devrimci duruşu sergileyen sevgileri. Dokunamadığı sevgili. Ve terk edilen, ezilen, ve bir daha yaşam bulmamak üzere gömülen burjuvazi..

Ve Taya. Sevgili Taya. O bu devrim işçisinin parti bilinciyle ve savaşma düşüncesiyle bütünleşen, görkemlileşen aşkın ikinci kişisi.

Ostrovski'nin bu kitabın devamı olarak yazdığı "Korçagin'in Mutluluğu" adındaki anlamlı yapıtı... Sonrasında yazdığı ikinci ve son kitabı olan "Kasırğa Çocuklarını" tamamlamaz son bulan yaşamının vazgeçilemez olan kesitleri... Tümü de

bu sayfaların içinde ve devrimcilerin asla üzerinden atlamaması gereken yaşam dersleri gibi duruyor...

**HALK KÜLTÜR MERKEZLERİ
HER ZAMAN YANIBAŞINIZDA
MÜCADELEDE**

39
sosyalist barikat

dünden yarına mektuplar...

Ayağımızı denk almalı mıyız?

Dünyanın efendileri her şeye kadir mi? Her şeyi yapabilirler mi? Aradan epey zaman geçti ama ben hâlâ şu Saddam görüntülerine takılıp kaldım. Bize ne söylüyorlar, ne söylemek istiyorlar onu anlamaya çalışıyorum. Bazı görüntüler, kendi anlamlarını zorlayarak bu anlamın ötesine geçerler. 2007 yılbaşı da rengarenk havai fişeklerle, gerdan kıvrıran dansözler ya da patlayan şampanya şişeleriyle değil bütün kanalların dünya halklarının üzerine binlerce kez püskürttüğü bu görüntülerle anılacak. Bir adam, elleri bağlı olarak getiriliyor, boynuna kalın bir ip geçiriliyor, bu arada kendisine hakaret edenlere laf yetiştiriyor ve sonra öldükten sonra da tekmelendiği izlenimi veren diğer görüntüler...

Emperyalistlerin böylece çevirdikleri öteki dolaplar, Irak'taki mezhep savaşlarını körüklemeleri, vs. ayrı bir konu; ama bütün bunların ötesinde görüntüler bize ne söylüyor, ne söylemek istiyor?

Istersen, her şeyi şöyle iyice basitleştirelim: Bir haydut sürüsü, bir kasabaya gelip işgal ve talan ediyor; kasabanın içindeki mala mülke, petrole de el koyuyor ve oradaki üç beş tane dalkavuşu da yönetici yapıyor; bu arada kasabanın eski yöneticisini de (ki bizzat o da ayrı cinsten bir hayduttur!) meydana ipe çekiyor. Sonra da bu olayın fotoğraflarını civardaki bütün kasabalara dağıtıyor! Herkes ayağını denk alsın!

Biraz basit, hatta aşırı basit, ama gerçek böyle...

Saddam'ın kimliği ve yaptıkları hakkında bir çok şey söyleyebiliriz; bu suçlar zaten saymakla bitmez!

Direnişçiler dediğimiz güçlerin kimler oldukları, yarın ne yapacakları üzerine de uzun uzun konuşabiliriz.

Ama yine de yukarıdaki gerçek ortadan kalkmaz.

Bize söyledikleri tam olarak budur: Ayağınızı denk alın! Biz dünyanın en büyük gücüyüz ve bize aykırı davranmak isteyen ülkeleri işgal ederiz, üstüne üstlük en küçük bir vefa duygusu bile taşımaksızın kendi adamlarımızı bile ipe çekeriz!

Bize kimsenin gücü yetmez!

Peki gerçekten böyle mi dostum?

Gerçekten her şeyi yapabilirler mi? Her şey güçleri yeter mi? Ve bizim bütün bu yaptıklarımız ettiklerimiz anlamsız mı?

Daha da açıkçası şu: Bugünün dünyasında, özgür bir ülkede insan gibi yaşamak boş bir hayal mi? Bu mümkün değil mi?

Bir lokmada yutarlar mı bizi? Bir kaşık suda boğarlar mı?

Sadece askeri zorbalık değil ki mesele; yani biz bağımsız bir ülke olsak dünya pazarının ve emperyalist ilişkilerin karşısında nasıl dayanabilir miyiz? Böyle olursa halkımız aç kalmaz mı?

Ne dersin, durum böyle mi?

Bu soruya yanıt verebilmek için önce kafamıza sokuşturulan kalıp düşünceleri savurup atmak ve tamamen farklı bir yerden bakmak gerekir. Eğer kafamızda hâlâ "güç" ve "güçlülük" üzerine o zehirli düşünceler varsa, eğer tarih bilincimizin kısırlaştırılıp yok edilmesine izin vermişsek, işimiz zor. Ama dönüp bize öğretilenlerden farklı bir yerden bakarsak, çok açıkça göreceğimiz şey, tarih boyunca hiçbir zaman askeri gücün ve baskının bir mücadelenin sonucunu belirlemediğidir. Böyle olsaydı, Vietnam şimdi bir Amerikan sömürgesi olurdu, Cezayir topraklarında da hâlâ Fransız bayrağı dalgalanırdı. Dünyanın en kanlı istihbarat örgütü SAVAK'a sahip olan İran Şahı arkasına bakmadan ülkesinden defolup gitmezdi. Ve Küba, yani başındaki devasa emperyalist güce karşı bir gün bile ayakta kalamazdı.

Ama öyle değil işte! Çünkü, sömürücülerle halkın karşı karşıya geldiği her yerde eninde sonunda sonucu belirleyen şey, halkın kurtuluş iradesidir. Bu böyledir, böyle oldu ve böyle olacaktır!

Ve bir kez kurtulduktan sonra yine emperyalist dalavereler dünyasına mecbur olunacağı da tümüyle boş bir kehanettir! Bütün ülkelerin IMF gibi kurumlara mahkum olduğu yalanı bütün zamanların en kuyruklu yalanıdır. "Halkımız aç mı kalır" diye sormak ise o kadar saçmadır ki, yanıt vermek bile gerekmez; çünkü halkımızın hali hazırdaki açlığının sebebi zaten emperyalist-kapitalist sömürüdür. Ve siz o sömürüye son verdiğinizde, bu topraklardaki sınırsız zenginliklerin insanlara yetmemesi düşünülemez. Yani bir A toplamı içersinden B miktarda ürünün çalındığı koşullarda, "hırsız olmadan yaşayamayız" demek kadar saçma bir şey olabilir mi?

Son derece açık değil mi dostum, kim "hırsız olmadan yaşayamayız" diyorsa, o hırsızlıktan pay alıyor!

Bir düşün yeniden istersen; onlara gerçekten gücümüz yetmez mi, yoksa biz muazzam gücümüzün farkında mı değiliz?

Bence asıl soru bu. Ve bu soruyu doğru yanıtlarsak eğer, gözümüzdeki bütün perdeler yırtılır gider. Ve diğer bir soru: Hırsızların, katillerin dünyasında mı yer alacağız, dürüst insanların özgür ülkesini mi kuracağız? Bu soruları yanıtlaman gerekiyor işte; insanlık sınavını geçmenin tek yolu bu. Yanıtlar yanlış olduğunda ise payımıza düşen, onursuzluk ve açlıktan başka bir şey olmayacaktır. Ve bana sorarsan, ayakları denk almaları gereken onlardır; hırsızlar ve ortakları!

Kendine iyi bak dostum, umudunu diri tut. Gelecek, sen nasıl istiyorsan öyle gelecek.

sosyalist barikat 40

HALK BÜLTENİ
16
sayı 16

Sosyalist BARİKAT/Aylık Sosyalist Dergi Sayı:48 / Şubat 2007
Anka Yayıncılık Adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Evrim Opuz
Yönetim Yeri: Çakırağa Mah. Abdülatif Paşa Sk. No: 4/5
Aksaray/İstanbul Tel/Fax: 0212 632 23 19